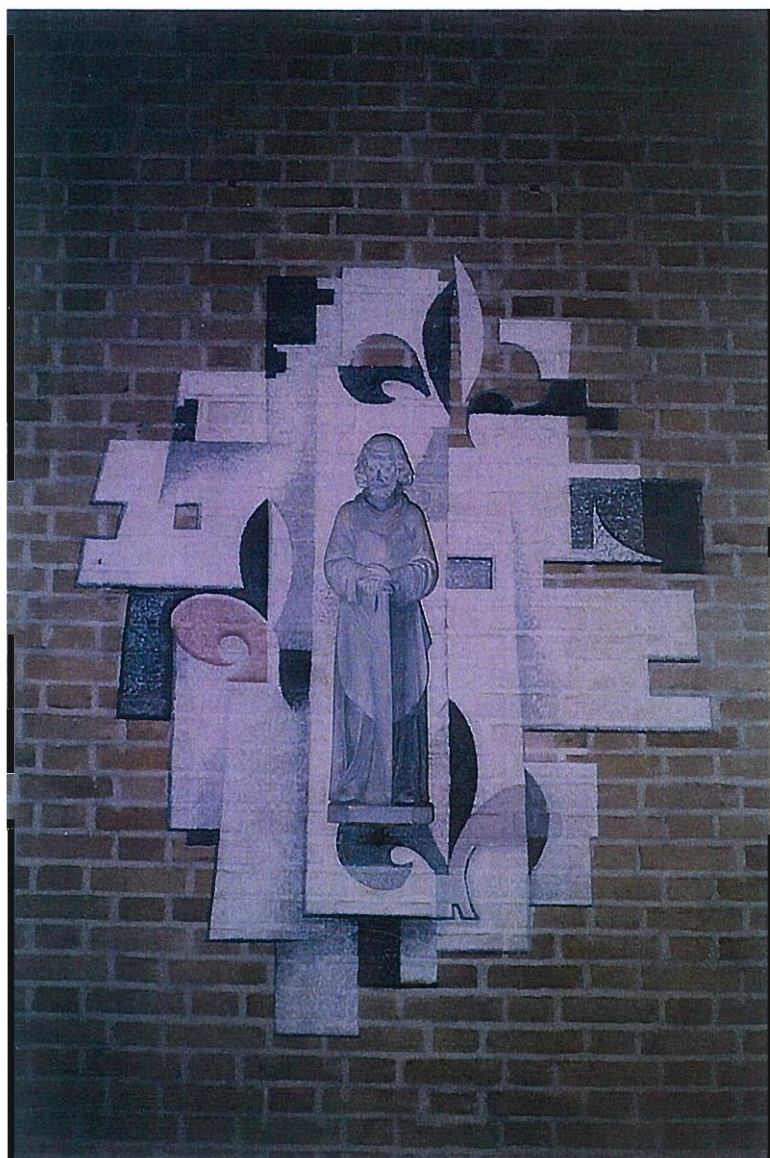

Joseph

Prins Josef

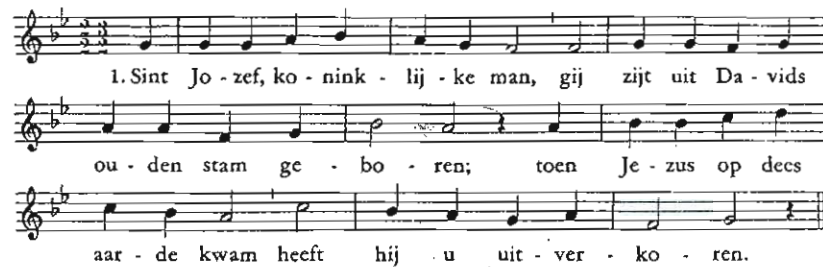
Geboren uit
de stam van David
de koning
van de Joden.

Prins van geboorte
uit het koninklijke
zaad ontsproten
van geslacht op geslacht.

Jezus zijn zoon
wordt daarom
ook genoemd
Zoon van David.

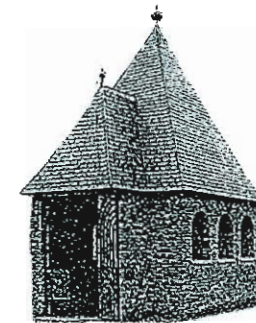
(Matt. 1, 16)

SINT JOZEF, KONINKLIJKE MAN

2. God kende u zijn moeder toe,
Maria, die gij hebt behoed
met ere;
zo is 't, dat gij uw bijstand moet
ons allen hier toekeren.
3. In Bethlehem was 't in den stal,
dat zich door u de God van al
liet dragen;
wilt zo mijn ziel voor iedren val
behoeden al mijn dagen.
4. Wanneer 't hier op een einde gaat,
Sint Jozef, komt mijn ziel te baat,
ik vrage:
uw sterke armen om mij slaat
om mij naar God te dragen.

J M J
het
intieme
herbergje
van
JOZEF
MARIA
JEZUS

LENNISHEUVEL
te
BOXTEL

Joseph

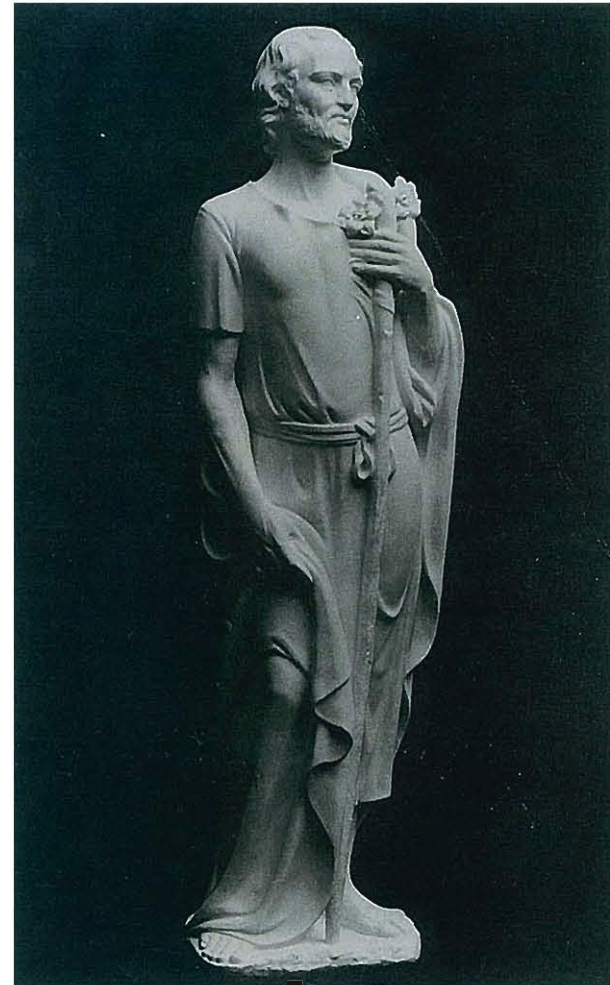
puur humaniteit
zonder franje
puur integriteit
zonder bedrog

wil kerk en wereld
zuiveren van
onmenselijkheid
en onwaarachtigheid

+

wek in ons
de droom van
absolute schoonheid
en volmaakt geluk

wil met ons
bouwen aan een
nieuwe hemel en een
nieuwe aarde

Wat een wonder
dat Joseph Maria vond
de gezegende onder de vrouwen.

Wat bijzonder
dat Maria Joseph vond
de gezegende onder de mannen.

Groet

Ik, Joseph,
eeuwig oud en
eeuwig jong,
wil gastheer zijn
van ons huisje
in Lennisheuvel.

Mijn vrouw Maria
is altijd thuis.
Mijn zoon ook
tegenwoordig.
En ik doe de deur
voor je open.

Welkom om hier
uit te komen rusten
van je fietstocht door
het Brabantse land.
Of wil je je boterham
bij ons komen opeten?

Wellicht voel je onze rust
en blijvende nabijheid.
Misschien ook onze aandacht
voor jou, hier, vandaag.
Kom er maar in :
God is hier.

Mogelijk heb je iets
te vragen wat ik
voor jou kan vragen
aan onze lieve zoon.
Of helpt het je zelf
te doen wat je vraagt.

Lieve gast voor even,
ik groet Maria van je.
Zij bidt heel veel,
ook voor jou.
Goede reis weer en
behouden thuiskomst.

Groet van mij, Joseph

Jozef van Lennisheuvel

ik ben geen moderne Jozef
geen abstracte
geen artistieke
en niet van natuursteen

ik ben gewoon
van gips
van goedkoop
materiaal

mijn ouders konden
niet meer voor mij
betalen maar
het is goed zo

+

ik ben geen moderne Jozef
geen filosoof
geen theoloog
maar een stille natuurmens

ik ben gewoon
een biddende
en gelovende man
niet eens een heilige

daarom wil ik zomaar
met jou zijn
voor jou bidden
en met God zijn

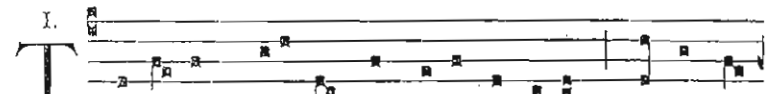

Op de plechtige Gedachtenis van den H. Joseph.

(19 Maart).

Hymne.

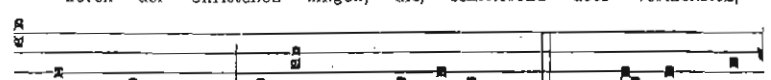
I.

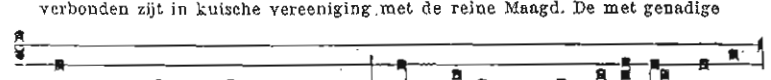
Te Jo-seph célebrent ágmina coé-li-tum: Te cuncti
Dat Joseph U vieren de scharen des hemels, U alle

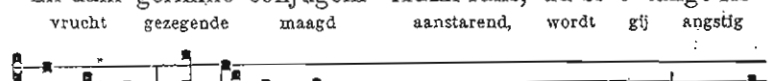
résonent Christí-adum cho-ri, Qui cla-rus mé-ritis, jun-
koren der Christenen zingen, die, schitterend door verdiensten,

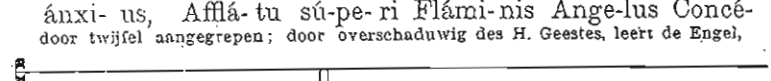
ctus es ínclý-tæ Cásto foédere Vírgi-ni. 2. Almo cum tú-
verbonden zijt in kuische vereeniging met de reine Maagd. De met genadige

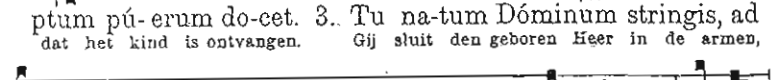
mi-dam gérmine cónjugem Admí-rans, dú-bi-o tángé-ris
vrucht gezegende maagd aanstarend, wordt gij angstig

ánxi-us, Afflá-tu sú-pe-ri Flámi-nis Ange-lus Concé-
door twijfel aangegrepen; door overschaduwig des H. Geestes, leert de Engel,

ptum pú-erum do-cet. 3. Tu na-tum Dóminum stringis, ad
dat het kind is ontvangen. Gij sluit den geboren Heer in de armen,

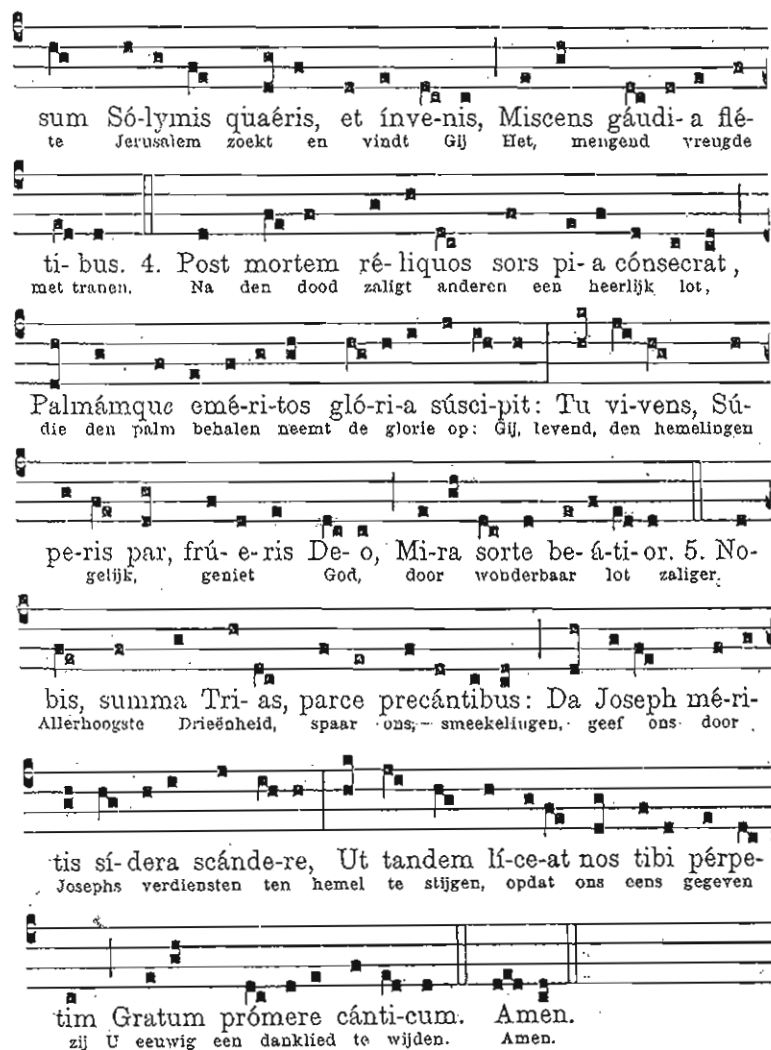
éxte-ras Ægypti pró-fugum tu séqueris pla-gas: Amís-
Gij volgt Hem vluchtend naar het verre Egypteland, verloren

Joseph

Rondom jou, Joseph,
viert een menigte hemelingen feest.
Jou bezingen overal de christenen
in één groot koor.
Jou die als een stralend licht
met hart en ziel
verbonden bent met de
liefste van de vrouwen.

Als jouw bruidje moeder wordt
en tot jouw grote verbazing
zich het wonder openbaart
dat jouw kind goddelijk is,
spreekt een engel
het grote geheim uit,
dat kinderen ontstaan
uit de adem van Gods geest.

Je neemt je zoontje in je armen
en streelt het met je kussen.
Vluchtend naar het verre Egypte
breng jij het in veiligheid.
Verloren in Jerusalem
zoek je overal tot je hem vindt.
Je kunt je tranen niet bedwingen
om zoveel zeer geluk.

sum S6-lymis quaéris, et inve-nis, Miscens gaudi-a flé-
te Jerusaleem zoekt en vindt Gij Het, mengend vreugde

ti-bus. 4. Post mortem ré-liquos sors pi-a consécrat,
met tranen. Na den dood zaligt anderen een heerlijk lot,

Palmámque emé-ri-tos gló-ri-a súsci-pit: Tu vi-vens, Sú-
die den palm behalen neemt de glorie op: Gij, levend, den hemelingen

pe-ris par, frú-e-ris De-o, Mi-ra sorte be-á-ti-or. 5. No-
gelijk, geniet God, door wonderbaar lot zaliger,

bis, summa Tri-as, parce precántibus: Da Joseph mé-ri-
Allerhoogste Drieënhed, spaar ons, smeekelingen, geef ons door

tis sí-dera scánde-re, Ut tandem lí-ce-at nos tibi pér-pe-
Josephs verdiensten ten hemel te stijgen, opdat ons eens gegeven

tim Gratum prómere cánti-cum. Amen.
zij U eeuwig een danklied te wijden. Amen.

Wie in dit leven niet beseffen,
hoe aanwezig God in alles is,
zullen pas in een volgend leven
die heerlijkheid gewaarworden.
Jij genoot nu al de vreugde
van Gods nabijheid
gelijk aan de hemelingen,
hoger begenadigd dan zij.

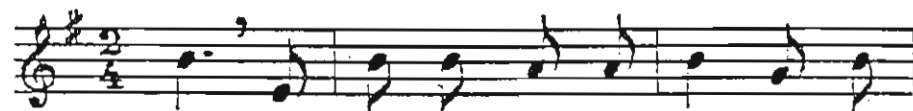
Hoogste Drieheid, wij bidden U,
wil ons altijd behoeden.
Dat wij door de liefdekrachten
van Joseph ten hemel mogen keren,
om eens en voor altijd
ons eeuwig lied van dank
aan te heffen
voor U.
Amen.

(vertaling van Vesperhymne "Te Joseph celebrent"
op de feestdag van St. Jozef)

SINT JOSEPH, LAAT ONS LOVEN

1. Sint Joseph, laat ons lo-ven Uw reinheid zuiver als het
2. Sint Joseph, laat ons lo-ven Uw te-dre goedheid en uw
3. Sint Joseph, laat ons lo-ven Uw trouw in eenvoud tot den

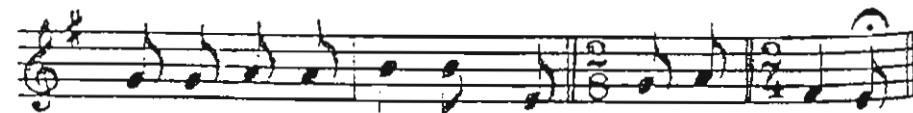
1. licht. Een en - gel kwam van bo - ven Met
2. kracht, Een kind - je kwam van bo - ven, Dat
3. dood, Uw bij-stand koom van bo - ven Met

1. nooit doorgrond be - richt: Uw Bruid zou Maagd en
2. ween - de heel den nacht: De last leek zwaar, de
3. troost in el - ken nood: De wind vlaagt op, het

1. Moe - der zijn! Hoe stond uw droom vol hemelschijn: Uit
2. toe - komst bang, Maar ver zong hel - dre englenzang, Ge
3. weer wordt zwaar, Maar ver - re blinkt de he - mel klaar, Och

1. wie Gij hadt ver - ko - ren Werd God ge - bo-ren!
2. wist wel wat te ge - ven: Ge geeft uw le - ven!
3. help ons goed - ge - zin - den Eens Je - sus vin-den!

Zwangerschap

In die dagen verscheen Gabriël,
engel voor Gods aangezicht,
vertolker van zijn Woord
aan de priester Zacharias.
Hij stond aan de rechterkant
van het wierookaltaar en zei:
wees niet bang, Zacharias,
je gebed is verhoord -
je zult van je vrouw Elisabeth
een kind krijgen, een zoon -
noem hem Johannes.
Onbeschrijflijk groot
zal je blijdschap zijn.
Je hart zal juichen
en veel mensen zullen zich
over zijn geboorte verheugen.
Hij zal groot zijn
in de ogen van God,
voorganger in zijn Naam.
In de schoot van zijn moeder
zal hij al vervuld worden
met de Heilige Geest.
Zacharias antwoordde de engel:
hoe kan dat nu gebeuren,
wij zijn beiden al te oud.
Maar enige tijd later
werd Elisabeth zwanger.
Vijf maanden kwam zij
niet onder de mensen.
Toen haar zwangerschap zich
begon af te tekenen en zij
het leven voelde, zei zij:
God heeft dit gedaan.

Nu werd de Engel Gabriël
van Godswegen uitgezonden
naar Maria, een jong meisje
dat verloofd was met Jozef.
Hij trad bij haar binnen
en zei: wees niet bang, Maria,
God is met jou, Hij kiest
je tot zijn geliefde.
Je zult zwanger worden en
een zoon ter wereld brengen -
noem hem Jezus.
Hij zal groot zijn,
hij zal de zoon genoemd worden
van de Allerhoogste God.
Maria antwoordde de engel:
hoe zal dat kunnen gebeuren,
ik ben nog te jong
en wij zijn nog niet getrouwd.
De engel gaf ten antwoord:
je zult zwanger worden
van de Heilige Geest -
de kracht van de Allerdiepste
zal in je komen.
Daarom zal je kind
zoon van God zijn.
Ook je achternicht, Elisabeth,
zal nog een kind krijgen
in haar ouderdom -
zij is al in haar zesde maand.
Voor God is niets onmogelijk.
Toen zei Maria: hier ben ik,
ik vind alles goed wat mijn
lieve Heer van mij wil.

Toen trok Maria meteen,
in diep geheim verzonken,
de bergen in, naar een stad
in de omgeving van Jerusaleem.
Zij ging het huis binnen
van Zacharias en Elisabeth;
in verrukking groette zij hen.
Toen het kindje
in de schoot van Elisabeth
de begroeting van Maria
hoorde, sprong het op.
Elisabeth werd verlicht
door de Heilige Geest.
Met krachtige stem
riep zij Maria toe:
jij bent gezegend
onder de vrouwen
en gezegend is
de vrucht van je schoot.
Wat overkomt mij,
dat de moeder van mijn Heer
mij komt bezoeken!
Toen de klank van je stem
mij in de oren klonk,
maakte mijn kindje
een vreugdesprongetje
in mijn schoot.
Gefeliciteerd jij,
dat je geloofd hebt
in de vervulling
van Gods belofte aan jou.
Toen zong Maria haar
Magnificat:

Heerlijk voelt het in mij!
Wat ben ik gelukkig om alles
wat God voor mij betekent.
Hij viel op mij, klein meisje,
en zag mij; kijk, nu heeft
iedereen het over mij en zegt
"wat heeft zij een geluk".
Want hij de minnaar van de mensen
koos mij tot zijn bruid.
Zijn naam is "mijn lief".
Zo was hij altijd een schat
voor ieder die hem beminde,
van familie op familie.
Hij heeft zijn sterke arm
beschermend om mij heengeslagen,
maar wie zich hooghartig
van hem hebben losgemaakt
kan hij niet vasthouden.
Zij die eigenmachtig handelen
vallen van hun troon,
maar wie klein durven zijn
tilt hij hoog op in zijn armen.
Zij die niets hebben krijgen alles,
wie alles hebben genomen
hun handen staan verkeerdt.
Heel mijn volk heeft hij
als kind aangenomen -
zijn hart hing aan ons.
Zo had hij het beloofd
aan mijn voorouders,
aan mijn ouders
Joachim en Anna,
door alle tijden heen.

Jozef, Maria's vriend, had haar
nog even gezien voor haar vertrek.
Hij zag dat zij opgewonden was,
als door een licht gedreven.
Na drie maanden kwam zij weer thuis.
Hoe had hij naar haar uitgezien -
alles in hem riep om haar.
Maar tot zijn verbijstering zag hij
aan haar ogen, aan haar lichaam
dat zij in verwachting was.
Zij kon geen woord uitbrengen
en hilde bij Jozef uit.
Was het beeld van de engel,
de stem vervaagd in de aanblik
van de daagse dingen?
Jozef zweeg. Hij wankelde.
Hij was geen jongen
van woede en van wrok.
Wat was er gebeurd? Zijn vriendin
droeg een kind van een ander!
Toen hij dacht: ik zal het
in stilte uitmaken, trad de engel
Gabriël op hem toe en zei:
Jozef, neem Maria tot je -
het kind in haar schoot
is van de Heilige Geest.
Noem het zoontje dat zij krijgt
Jezus; hij zal Israel verlossen.
Toen gingen zij samenwonen.
Het groeiende kindje koesterden
zij in hun omarmingen.
Maar gemeenschap hadden zij pas,
toen Jezus geboren was.

ANNA TOT JOZEF

Het eten was al opgedaan.
Ik had haar driemaal moeten roepen, had driemaal
de lepel in mijn hand gewogen.
Toen zag ik haar op de drempel staan
met nieuwe ogen,
groter, nee, kleiner, ik weet niet, ze gaven zich uit
voor duiven, o ja, ik zag duiven achter haar sluier,
de ogen van een bruid.
Zij dorst ze haast niet op te slaan.
Ze zei alleen: Een bries...
er is een bries door mijn kamer heen gegaan.

Ik weet niet waarom, maar ik geloof dat ik ben
gaan staan,
Ik dacht opeens dingen uit boeken, ik weet niet,
ik dacht
aan een roos na zachte regen.
Ik stond met die lepel in mijn hand, van de wijs,
verlegen;
dat kwam door het licht dat zij in de kamer bracht;
dát kwam door de witte holten boven haar blos,
daar wilden de duiven uit los.
En het was
of achter haar huid een vuur te trillen stond,
zoals dat bos, waarvan ik dikwijls las,
dat brandde zonder te verteren,
in heilige grond.

Wij aten zwijgend, zij en ik,
als luisterend naar een ver zwaar onweer.
Pas na het danken, huiverend opgestaan,
een ver zwaar, een oneindig ogenblik,
keek zij mij aan.
O moeder, zei ze;
een wingerd aan de deurpost, zachtjes bevend;
breekbaar; een kaars van wil je 't mij vergeven.
O moeder, zei ze
en schreide, maar ik zag geen traan.
En nog eens: moeder, of zij het woord kon strelen.
En langzaam, fluisterend:
Gegroet door een schaduw
nee,
Overschaduwd door een groet

(ik weet niet of ik het heb verstaan)
en zuchtend dansend,
onder geluk gebogen
(ik weet niet hoe ik het zeggen moet)
is zij de schemer het weiland ingegaan.

Er zijn dingen die ons te boven gaan.
Had ik maar tranen gezien, haar stem maar horen
breken,
ik had haar naam geroepen, over haar haar gestre-
ken,
maar zij was haar naam niet, ik heb niets gedaan.

Er zijn grote dingen aan haar gedaan.
Er zijn dingen aan haar gedaan
en wij zijn niet gewaarschuwd, wij hebben de dui-
ven
niet achter haar sluier neer zien strijken.
Wij zijn bedrogen;
zij is al hemelend; goud, en al gewogen;
zestien en zonder gisteren;
zestien en met verzadigde ogen.

God is met ons bezig, God is met ons bezig
en het is verschrikkelijk.
Wij zijn niet gewaarschuwd, wij zien ook geen
schaduw, wij gaan
dingen uit boeken denken,
wartaal uitslaan.

Wij zullen zwijgen, jij en ik,
wij zullen dikwijls eenzaam zijn voortaan,
en stomgeslagen en met lege handen,
vervreemdend van de
schouders en wangen waar zij nu naar staan.
Zij zal veel dingen zeggen die wij niet verstaan.
Zij zal van vuur zijn en maar niet opbranden.

Want als de bries haar dit heeft aangedaan,
wat als de storm opstaat?
En als de schaduw haar al doet verdwijnen,
wat dan wanneer het licht eens in zal slaan?

Jongen, probeer haar tegemoet te gaan.

DE DROOM VAN DEN TIMMERMAN

Waar is het jonge menschenkind,
dat onder d'eeuwenoude zon
de wereld niet opnieuw begint?
En Joseph rekende en zon:
een timmerwinkel en een huisje,
een geit, een wingerd, en het meisje
Maria van de waterbron.

Zoo telde hij den droom bijeen;
Maria, Joseph, dit jong paar. . . .
Langs vlindergouden krulsel heen
danste het stofgoud zonneklaar,
en in dien droom de zingzang speelde
van zaag en schaaf, en Joseph streelde
zijn eerstgeboren' over 't haar.

't Verdroot aan God om stuur en straf
de God te zijn van 't oud verbond,
zoo ver van menschenharten af,
eenzaam en kil, een gramme mond,
een donderstem in de profeten;
hij wilde de verrukking weten
van minnaar in den meienstond.

„Maria” En een Stem zong voort;
„Mijn dochterken gebenedijd. . . .”
„Mijn bruid ” „Mijn moeder,” Geest en Woord
herhaalden in eenstemmigheid
van samenklank en verdrievouden
den tortelroep in diepe wouden
der heilige Drievuldigheid.

Hoe was de kleine stem te moe?
Hoe moest het Joseph's droom vergaan,
die keek met aardsche oogen toe,
hoe 't hemelsche wou binnengaan;
hoe aan zijn droom de drie Personen
klopten en vroegen dáár te wonen, —
en Joseph moest ter zijde staan.

Een mensch is maar een mensch, en God
maar God als het om menschen gaat.
De droomer Joseph had het lot
der godlijke almacht in beraad.
Een God, vervuld van jonge minne,
wilde het nieuw verbond beginnen
en vroeg een menschelijk gelaat.

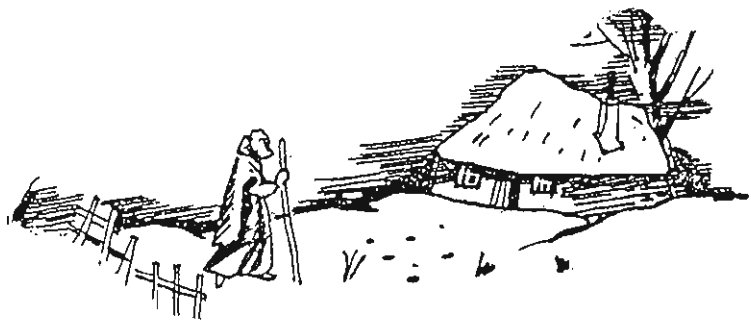
Maar dit mocht niet van Joseph zijn;
zijn vleesch en bloed, zijn bruid en kind,
zijn hart verzegeld in een schrijn,
zijn liefde naamloos als de wind.
Hij boog zich naar de schaafbank henen
en beet zijn lip om niet te weenen,
en beet zijn oogen tranenblind.

De timmerman deed in zijn trant
met hout en werktuig zijn karwei:
een werkstuk groeid' onder zijn hand
in 't wilde weg en eenerlei.
„Niet gij, maar Ik,” klonk het van binnen,
„Niet Gij, maar ik,” in dwarse zinnen;
tot de schaaf zong: „Niet ik, maar Gij.”

En toen de laatste weerstand week
en Joseph met betraand gezicht
verwonderd naar het werkstuk keek,
dat door zijn handen was gesticht,
zag hij de kruiselingsche willen
van God en mensch in 't kruis verstillen
eenparig en tot evenwicht.

Zoo gaf hij God een onderdak
en werd tot maagdelijkheid vermand:
daarom draagt hij een lelietak,
een gouden lelietak in d' hand.
Die afstand deed van aardsche droomen
voor 't hemelsch ambacht van de vromen,
is nu patroon van kerk en land.

BERNARD VERHOEVEN

Gij

goddelijk en godinnig Leven
dat in mensen
voortdurend
wordt verwekt en geboren

Gij

menselijke Liefde
zichtbaar
voelbaar
in mannen en vrouwen

in Maria.
hebt Gij de mensheid bewoond
als een hemel
op aarde.

Daarom gaan wij ook
biddend tot haar:
Leer ons
in ons hart bewaren
het wonder van Gods liefde:

dat wij Gods kinderen zijn,
dat God als een vader en moeder
ons in liefde vasthoudt
en in leven houdt
in tijd en in eeuwigheid.

Amen.

Mariabede

Maria mensenkind
vol van genade
puur natuur
godenkind gezegend
onder de vrouwen.

Ontvangenis van
ongeschapen licht
om het licht
van de wereld
te kunnen baren.

Lichtdraagster over
eigen schaduw heen
om alle pijn teboven
het eeuwig lichten
in te kunnen gaan.

Jij meepelgrimerend
waar mensenzeeën golven
als korenvelden licht
onder sluiers van gebeden,
Maria, wees gegroet.

Moederschap

Moederschoot van God,
je naam is Maria.
Midden in de tijd,
de mensheid halverwege,
kiemt weer het zaad
van in den beginne.
Mensen werelden voorbij,
het eerste minnen weer
ontwaakt, nu de aarde
vraagt om herbeginnen.

Bewoner van haar lichaam,
hartslag van de schepping
in haar schoot,
Jij, die in haar naam
je wezen hebt geweven
hunkerend naar voortbestaan.
Jij, vreugde van de zinnen,
het zingend Woord
van liefde uitgesproken -
de mensheid is je Bruid.

Jij, licht van mijn denken,
ziel van mijn dromen,
God, waarin ik kniel:
Dag Jij, mijn lieve Vader,
Jij, mijn geliefde Zoon,
Jij, mijn verliefde Geest -
vanaf het begin was het zo,
zo is het nu,
zo zal het altijd zijn,
de eeuwen door.

Geboorte

Maria en Jozef op weg
van Nazareth naar Bethlehem,
om zich aan te geven
onder dwang van de bezetter,
naar de plaats van afstamming
waar de familie samenkwam.
Jozef, zwaar onder het
allernoodzakelijkste,
Maria, hoog in verwachting -
een dagenlange tocht
over stoffige stenige wegen.

Maar er was geen plaats
in de dorpsherberg.
Zij zochten een onderkomen
in een schaapskoöi.
Daar vond de bevalling plaats.
Daar spreidde Jezus
voor het eerst zijn armen.
In de lucht gonsde het
van muziek en zang.
De schepping was
één echo van leven.

Waar de herders
hun schapen wilden hoeden
voor de nacht, vonden zij
de stal van mensen bewoond.
Zij tilden voorzichtig
de doekendekentjes op
en zagen Jezus.
Zij wiegden het kindje
in hun gedachten.
Het regende sterren die nacht
en de hemel bewoog.

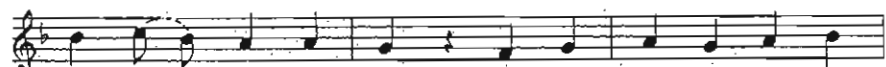
SINT JOZEF GING AL TREUREN

1. Sint Jo - zef ging al treu - ren, Hij ging van deur tot
2. Sint Jo - zef sprak met klach - ten: „Laat ons hier o - ver -
3. Sint Jo - zef ging al ker - men: „Ach, wilt ons toch ont -
4. Het huis was zon - der ge - vel, 't Was zon - der dak of

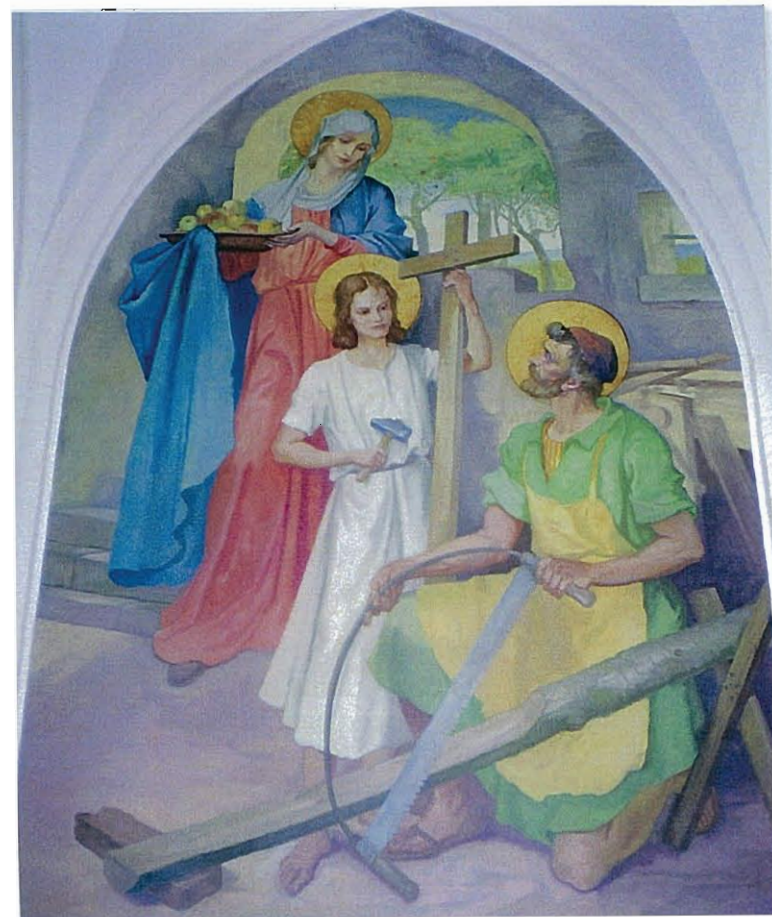
1. deu - re, Gaan vra - gen om lo - gist. Maar de weer -
2. nach - ten. Want mij - ne vrou - we zucht. Bergt Ma
3. fer - men. Her - bergt toch mij - ne vrouw! „En zij
4. te - geli. Sint Jo - zef werd het bang. En daar

1. din - ne sprak gans ont - steld: „Zie, mijn ka - mers zijn be -
2. ri - a om haar kind! Bij u lie - den kan't ge -
3. we - zen hem daar een schuur. Waarde vla - gen de wind
4. ligt de God van al: Je - zus' huis - je draagt zijn

1. kwa - mer Voor de he - ren al met veel geld!”
2. schie - den, Ik zal sla - pen in den wind.”
3. ja - gen: „tHuis was zon - der deur of muur.
4. kruis - je, Hij ligt in een ver - wor - pen stal.

Kinderjaren

Maria en Jozef droegen
hun eerste kind
naar Jerusalem
en wijdden het God toe.
Twee hoogbejaarden,
Simeon en Anna,
namen Jezus in hun armen
en omhelsden het leven.

Maar de eerste schaduw
sloeg als een zwaard
in op het licht:
dit kind zal teken
zijn van tegenspraak -
val en opstanding van velen.
Het zwaard van droefheid
was geheven.

Als kind al
politiek vluchteling,
uitgeweken naar het land
van oude slavernij -
waar Mozes schuilde
tussen het riet
om het volk van God
de vrijheid in te leiden.

De ballingschap voorbij
keerden Jozef en Maria
met hun hele gezin terug
in hun woonplaats Nazareth.
Daar op het platteland
groeide Jezus, vrij
en met een open geest,
op in het volksgeloof -

ver van het centrum
van het geloof,
vrij van het bolwerk
van de bezettingsmacht.
Daar waar mensen leefden
met hun zinnen -
waar het eigen lichaam
heel en heilig was.

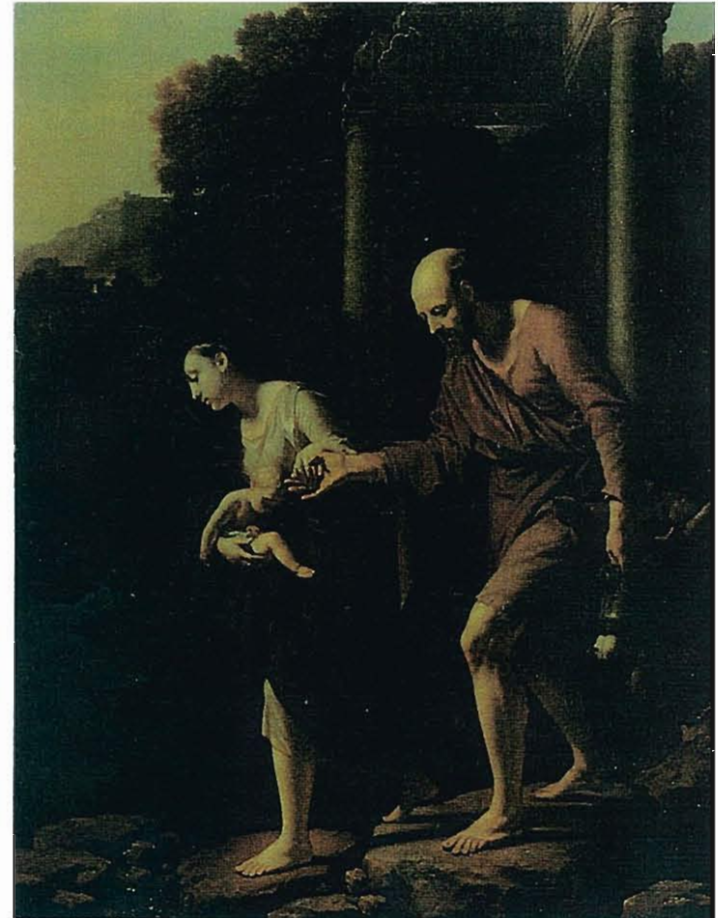
Als twaalfjarige op de
drempel van volwassenheid,
voor het eerst mee
naar de Stad van Vrede
om Pasen te vieren -
om er drie dagen langer
dan iedereen te blijven
in Vader's huis.

Jezus moest van anderen
horen wie hij was:
dat Jahweh's engel
de herders had gesproken,
een nieuwe ster hem
koning had genoemd -
dat wat hij droomde
werkelijkheid was.

Wilde hij als dertienjarige
na het Paasfeest vieren
terug naar Bethlehem....
om uit te kunnen huilen
met zijn gezicht in het zand,
waar niets meer wilde groeien,
geen kinderstem meer klonk,
zijn naam verstorven was?

Moest hij de lijdensweg
van al zijn broertjes gaan?
Als dan de avondstille
neerstreek in het dal,
stond hij aan het ravijn
voor zich uit te dromen:
wat Jahweh van hem wilde
en waarom juist van hem?

Een jongensdroom was hij
van God en van de mensen.
Zijn ouders volgden hem
vol schroom - want wie kan
het vuur van God verdragen
als het smeulen blijft om
steeds weer te ontvlammen?
Maar Jezus bleef hun kind....

Teken van tegenspraak

Jezus alleen in de tempel
temidden van hen
die geloofden met het hoofd.
Drie dagen het hart op de tong.
Maar zijn ouders dodelijk ongerust
als was hij drie dagen dood.
Woorden van tegenspraak:
je weet toch,
dat ik een andere vader heb
en dat ik thuis moest zijn.

Drie dagen tussen
dood en verrijzenis.
Zijn leven een teken
van tegenspraak.
Zijn sterven een teken
van tegenspraak.
Zijn verrijzen een teken
van tegenspraak.
Teken van tegenspraak
wie in hem gelooft.

Woorden van tegenspraak
tot het einde toe:
huil niet om mij
maar om je kinderen.
Dan riep hij uit: mijn God,
waarom hebt Gij mij verlaten?
En staande in het nieuwe licht
zei hij: mijn vriend,
leg je hand in mijn zij
en verrijs uit je ongelooft.

Tot de dood toe
werd hij vastgespijkerd
op het laatste oordeel:
je bent een tovenaars,
een volksmisleider,
een ketter,
een bezetene,
een godslasteraar
door je te noemen
zoon van God.

Mensen kruisigen elkaar
en spijkeren elkaar vast
op veroordelen:
je bent een marxist,
een anarchist,
een homo,
een homeopaat,
een naïeveling
door je te noemen
kind van God.

Christus wordt dagelijks
opnieuw gekruisigd,
telkens wanneer iemands lot
wordt beklonken.
Maar als de Geest
alle tongen en talen
heeft bevrijd,
zullen mensen eigen wegen gaan
en eigen woorden mogen spreken,
om recht voor God te staan.

SCHOON BOVEN ALLE SCHONE

1. „Schoon bo - ven al - le scho - ne, Hoe mag't ge - schiën, Dat
2. Dat gij dus hangt ge - na - geld Vlak in de wind, Be -
3. Gij, die't al hebt ge - scha - pen, Wat vreemd be - stier! Hebt
4. Wee mij, be - druk - te moe - der! Wee mij wat raad, Als't
5. Ach, Si - me - on vol waar - de, Ach, ach, o smart! Nu
6. Komt, komt, wilt mij ge - lei - den, 'k Zal vol - gen na: Ik
7. Want hier met U te ster - ven, Is groot ge - luk: Daar

1. gij dus bangt ten to - ne Voor al - le liën?
2. re - gend en be - ha - geld, Mijn lief - ste kind!
3. gij geen plek om sla - pen, El - ders dan hier?
4. nu, o mijn be - hoe - der, Met U zo gaat!
5. gaan uw ze - ven zwaarden Dwars door mijn lart.
6. wil van U niet schei - den, Lief we - der - paar.
7. U te moe - ten der - ven, Waar' lan - ge druk."

In het Weesgegroet
staat niet
'verhoor ons' maar
'bid voor ons'.

Dit betekent
dat er voor ons
in de hemel
gebeden wordt.

Ook : dat het
aan God is
om gebed
te verhooren.

Weesgegroeten

Wees gegroet, Maria,
vol van genade,
de Heer is met u,
gij zijt de gezegende
onder de vrouwen
en gezegend is Jezus
de vrucht van
uw schoot.

Heilige Maria,
moeder van God
bid voor ons
zondaars
nu en in het uur
van onze dood.

Amen

Wees gegroet, Joseph,
vol van genade,
de Heer is met u,
gij zijt de gezegende
onder de mannen
en gezegend is Jezus
de vrucht van
uw schoot.

Heilige Joseph,
vader van God,
bid voor ons
zondaars,
nu en in het uur
van onze dood.

Amen

GEBED TOT DEN HEILIGEN JOSEPH.

Tot u, heilige Joseph, nemen wij onze toevlucht in onzen nood en — na de hulp van uw allerheiligste Bruid te hebben ingeroepen — smeeken wij met vertrouwen ook uw bescherming af. — Wij bidden U ootmoedig: zie goedgeunstig neer op het erfdeel dat Jesus Christus door zijn bloed heeft verworven, en help ons in onze nooden door uw machtigen bijstand. Dat vragen wij U omwille van de liefde die U heeft verbonden met de onbevleete Maagd en Moeder van God, en omwille van de vaderlijke teederheid waarmee gij het Kind Jesus hebt omhelsd. — Zorgzame bewaarder van het heilig Huisgezin, bescherm de uitverkoren kinderen van Jesus Christus. — Liefderijke Vader, verwijder van ons alle besmetting van dwaling en zedenbederf. — Machtige beschermer, sta ons van uit den hemel genadig bij in den strijd tegen de machten van de duisternis. En, zooals gij weleer het Kind Jesus uit het grootste levensgevaar hebt gered, zoo verdedig nu ook de heilige Kerk van God tegen vijandelijke aanslagen en alle tegenwerking. Neem ieder van ons in uw blijvende bescherming, opdat wij, naar uw voorbeeld en gesteund door uw hulp, heilig leven, zalig sterven en het eeuwig geluk in den hemel verkrijgen.

Amen.

(1935)

Heilige Joseph, vader mijn,
laat mij aanbevolen zijn,
wil mij als uw kind beschouwen,
aan u wil ik mij toevertrouwen.

Behoed mij steeds voor zond' en schand!
leid mij tot het vaderland,
doe mij ware deugd verwerven
en verlaat mij niet bij het sterven.

Zaligheid

De heilige Joseph
wordt genoemd
de patroon van de
zalige dood.

Waarom

Was de dood
van Joseph
weldadig of
gewelddadig?

Werd hij als jonge
man naast Maria
al weggerukt
uit het leven

toen zij
demonstreerden
voor de bevrijding
van Israël?

Daarom

Geen zalige dood.
Pas daarna
ontstond de
eeuwige zaligheid.

JOZEF

wie hij was - wie hij is

+

Naast de schittering
waarin de eeuwen door
Maria heeft gestaan
als de Moeder Gods
was Jozef een mens
in de schaduw

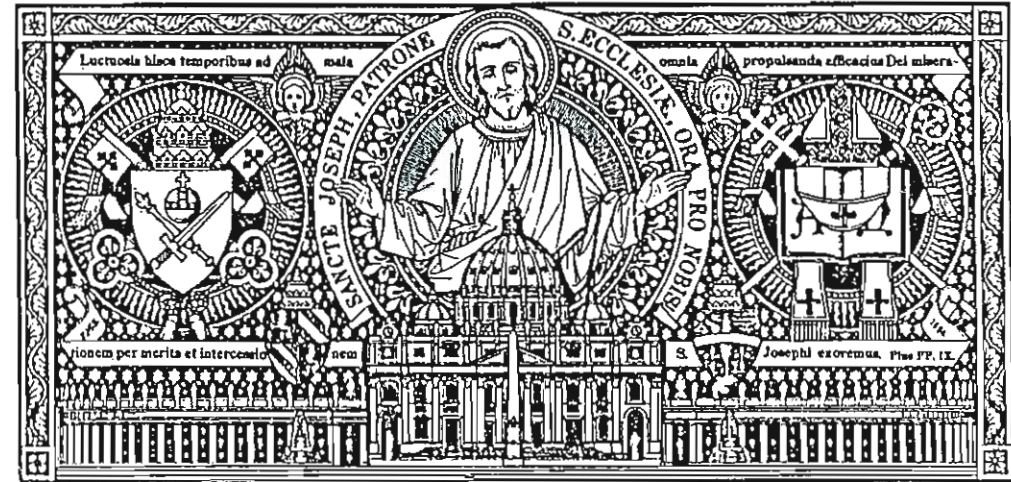
weinig uitgebeeld
weinig genoemd
en als hij dan al
in beeld kwam
was dat veelal
samen met Maria

geprezen om
zijn zuiverheid
met een lelie
in de hand
en een kuise blik
in de ogen

of geroemd
als werkman
kostwinner
voedstervader
arm stil
vooral eenvoudig.

+

Nu vragen wij ons af
wie hij eigenlijk was,
welke zijn plaats is
in het scheppingsgebeuren
in het verlossingsgebeuren -
wie hij is - nú?

Heilige Joseph

Patroon van
de werklieden
de verliefden en verloofden
de katholieke kerk
de monniken en monialen

+

Patroon ook van
de kanarifokkers
die op 19 maart
de feestdag van St. Joseph
beginnen met de kweek

Litanie ter ere van de Heilige Joseph

Ik prijs U

omdat U de voorman bent
in de arbeidersbeweging
en de armenbeweging
overal ter wereld

omdat U een verzetsman bent
geweldloosheid uw wapen
is ook in gewapende
strijd om vrede

omdat U opkomt voor
vluchtelingen en allochtonen
voorrang geeft aan wie
op achterstand staan

omdat U vecht voor
menselijke gelijkheid
en gelijkwaardigheid
van vrouwen en mannen

Ik prijs U

omdat uw sterkte ons leert
pijn te lijden
teleurstelling en
verdriet te ondergaan

omdat we van U leren
dat we daardoor groeien
in mededogen en medeleven
meelijden in solidariteit

omdat uw zinnelijkheid aan
verliefden en verloofden leert
dat lichamelijk éénworden
geestelijk éénworden kan zijn

omdat uw geestelijkheid leerlingen
in de school van de liefde leert
dat geestelijk éénworden
lichamelijk éénworden kan zijn

Ik prijs U

omdat U de hogepriester
bent van de kerk
die staat aan het hoogaltaar
van uw zoon Jezus

omdat U gehuwden
het priesterschap binnenleidt
en priesters en priesteressen
het huwelijk binnenleidt

omdat U een stal
waardig genoeg acht
de eredienst van het leven
te herbergen

omdat in het mysterie
van de liefde telkens en
overal de geboorte van
uw zoon wordt gevierd

Ik prijs U

omdat U de stille monnik
bent in de werkplaats
van de gewone
alledaagse dingen

omdat U plaats neemt
in de koorbanken van
monniken en monialen
midden in de nacht

omdat wij in uw toegewijde
leven mogen zien dat
bidden werken is
en werken bidden

omdat U verenigd met
Maria en Jezus
de mystieke werkelijkheid
openbaart van het bestaan

Liefdëslied

Op feestelijke wijze eren
vogelliefhebbers Joseph
om zijn mannelijkheid
om zijn vruchtbaarheid.

Het is de mankanarie
die zingt en toezingt,
het popkanarietje
laat zich bezingen.

Hij is het die bevrucht
maar is ook de voedstervader
van vrouw en kinderen.
Zij is het die broedt.

Het is de humor van
natuurmensen om juist
Joseph te kiezen als de
patroon van de kweek.

Uit onverwachte hoek
wordt Joseph op 19 maart
hulde gebracht en worden hem
liefdesliederen toegezongen.

Mijn levensboodschap

Niet uit geleerdheid
maar uit ervaring
ben ik mij bewust
van heel mooie dingen.

Dat komt omdat ik
met liefde ben omgeven
en daardoor hartstikke
gelukkig ben.

Het liefste vrouwtje
van de wereld heb ik.
Het allermooiste ook
naar ziel en lichaam.

Zij is een en al
hartstocht naar mij,
zij lacht en danst
en blaakt van levenslust.

Maar er is meer.
Wij kunnen stil zijn
in elkaars armen en
onze handen samen vouwen.

Zij lijkt wel steeds
in gebed te zijn en
God lijkt voortdurend
haar te binninnen.

Maar hoe strijdbaar
is zij ook als zij
onrecht tegenkomt en
het opneemt voor armen.

En dan ons zoontje,
het is zo'n mooi jong,
zo gaaf en sterk en lief -
zo goddelijk, vinden wij.

Ik voel met lijf
en leden dat er
een heilige geest
door ons heengaat.

als wij gemeenschap
hebben en dat dit
de toegang is tot
liefde voor God.

Want als je kunt vrijen
kun je ook bidden.
En als je kunt bidden
kun je ook vrijen.

Maar wij weten dat,
als omstandigheden
ongewild noodzaken
tot onthouding,

je ook gemeenschap
hebben kunt
in de geest en
met het hart.

Zo was dat met die
maagdelijkheid van
mijn vrouw - zo is het ook
met die zuiverheid van mij.

Dit is mijn levensboodschap.

Jozef

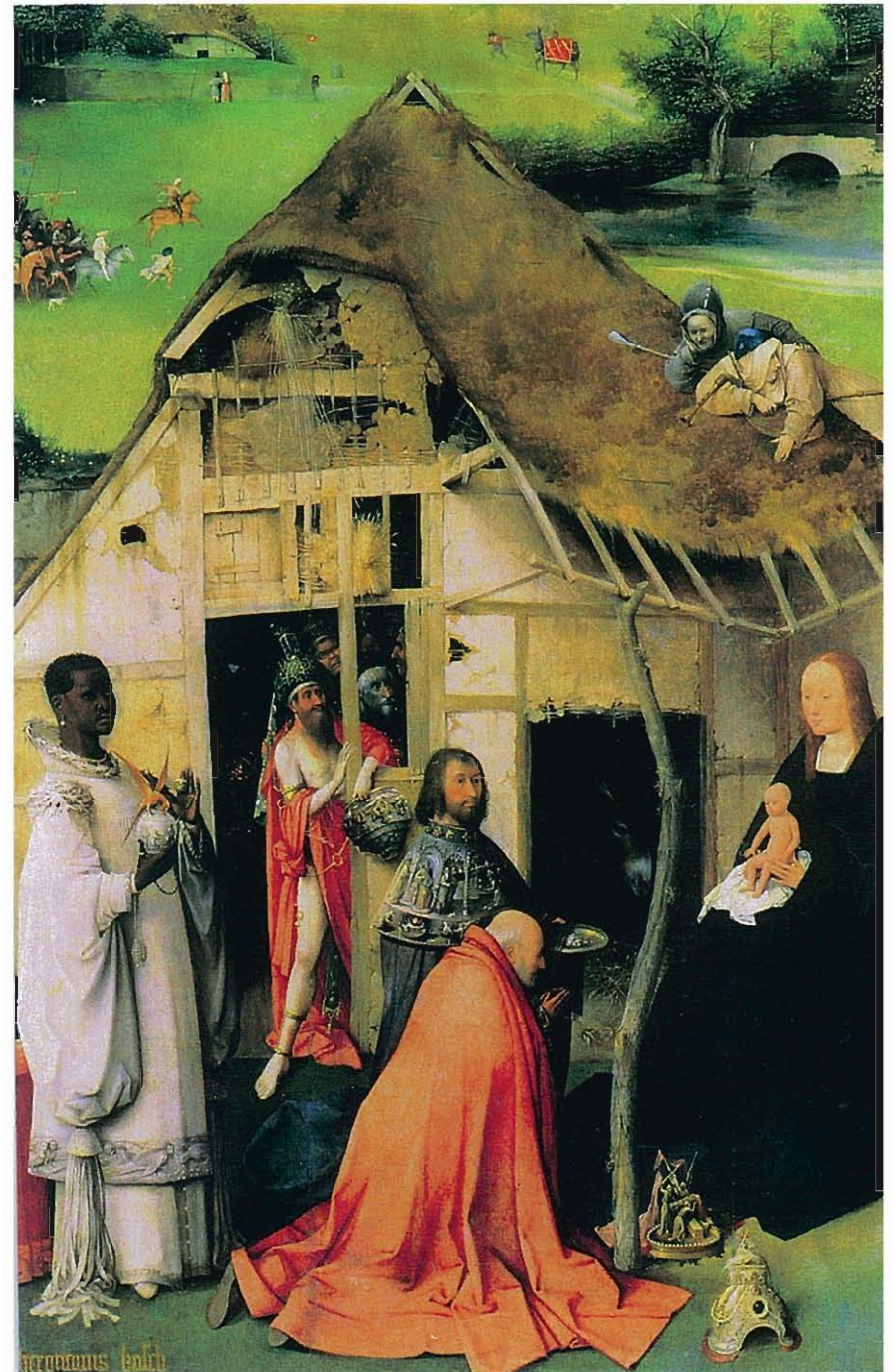
Jozef, fijne vent
reuze kerel
bijna onbekend
in de wereld.

Maria de schoon-
ste van de vrouwen
gaf je een zoon
voor je trouwde.

Sterke man
die toen en nog
van alles kan,
help ons toch

voordat we trouwen
voor ons kind
een huis te bouwen
want het begint.....

Kom van je troon :
Het kind der minne
Gods eigen zoon
treedt binnen.

De Korsemus van de diere

't Is naacht, in 't vèld ligge
de schûpkes ès plukskus wol
in 't maonlicht te schiemere.
Weh dichtur beh't dûrp
brant 'n lanteire
in 'nen lege schaopestal.
Jozef hih z'nen ezul
neffe 'nen vrimden os gezet.
Maria is zachjus gôn ligge
in 't stroihok, ès 't kiendje
begient te komme...
In 't vurjaor waar ze
zòmer vaneiges ôngeteld.
Mer God ter wirreld brenge
is 'nen hille hèrejee
ès ge nog maagd zet.

D'n os en d'n ezul stôn
d'r vurstand te vurkijke:
zo'n klein bloôt ding,
is deh nou onzen lieven heer?
't Is ammul eve èrmoejig
in 't stelleke van Betteljem.
't Kiendje lih te schreuwe
op 'n heffultje hooi.
't Moedurke is muug en allus
doe nog zeer. Vaddur is weh
ovurstuur ûm allus weh't ie
urst gin van alle moch
en nou inins allemôl moes.

D'n os blaost 't kiendje wèrm
mih de stoôm ût z'n neus.
D'n os en d'n ezul klage bèij
'n bietje mih ze mee.
D'n ezul is 't 'r beh gôn ligge,
z'ne rug is lilluk durgezakt.
Ezul zen is zwaor, zih't ie,
'k viel 'r hôst beh nir:
'ne kleine van aacht pont
telt ôk al moet ie nog komme.
D'n os schut mih z'ne kop.
Hij kekt d'n ezul ôn en zih:
dan stôh d'r wir nie goewd vur
ès ge daluk mih hil 't huishauwe
op oewe rug nor Egypte moet.
Deh's wijt en 't schiet nie ôp!

Mer os zen is ôk niet allus...
vrûgur ben'k 'ne stier geweest.
Nou moe'k vur de ploewg
en weh't èrgste is: 'k hauw
nie ins mer van de koeikus.
't Ezulke begient te snikke
ès Maria zachjus ovur
z'n lang ezulsorre eijt.
En Jozef vuult z'n eige vurdriet
ès ie zie, hoe't 'r grôte traone
valle ût d'n ossekop. Hij slôh
'nen èrm um zunne schoft
die stôh te schokke. Mer dan
vurschiète ze ammul tegelijk.

D'r stôh 'nen herdurshond
 tege de deur te krabbe.
 Jozef doe ope en weh ziet ie:
 schaop en nog 's schaop,
 witte, zwarte, allus dur mekare.
 Maria, roept ie, stôh 's op,
 d'r is volk, 't zen schéépens!
 Ze komme út d'n donkerê nor
 vurre en valle Maria en Jozef
 um d'n hals. Ze moete 'r van
 schreuwe ès ze vurtelle weh ze
 beneje in de weij mèegemakt hebbe,
 deh't 'r inins 'nen grôten engul
 vur ze ston en deh't ie zin:
 de Messias is't 'r, 't is 'n
 jungske, allus zal 't vur de
 mense ovur hebbè - 't lih
 op de vurstal in d'n voejurbak
 van d'n os, dor kunde't vijne...

Stil stôn ze um 't kiendje hinne.
 Dan doe Jezus z'n eugskus ope.
 Weh nog neujt eer gebeurde waar,
 deh 'n kiendje deh krêk geborre is
 kan-lage, deh gebeurde nou:
 Jezus stikt z'n èrmkus de hochte in
 en kreijt 't út van plezier.
 En dan begiene alle schaop mee
 te bleire, 't bè van Betteljem.

En d'n os begient te roepe,
 deh't ie 't neujt mer èrg zal vijne
 ès ie vur de mense moet werke.
 De stem van d'n ezul sloh ovur
 ès ie zih, deh't ie de Messias
 gère zal bljve drage,
 al dure't drieendertig jaor!
 Maria en Jozef valle mekare
 in de èrm ès Maria zih:
 Jozef, nou meugde vort
 aalt mih men te bed!
 Jozef vat Maria vièrkant op
 en danst mih't 'r dur de stal.
 En Jezus klapt in z'n hendjus
 ûm al de bruurekus en zusjus
 die't 'r nou kunne komme.

Dan worre ze inins allemôl
 heel stil, ès de staldeur opeweijt.
 Hil de wirruld stôh in 't licht,
 de lucht hangt vol meziek.
 En alle engul, groôt en klèin
 zweve út d'n himmul nor beneje.
 Ovural is't te heure weh ze zinge:
 God hih 'n kiendje van z'n eige...

(Boxtels dialect - Midden-Brabant)

Maria die zoude naar Bethlehem gaan

2. Het hageld' en 't sneeuwde en 't was er zo koud,
De rijm lag op de daken;
Sint Jozef tot Maria sprak:
„Maria, wat zullen wij maken?”
3. Maria die zeide: „Ik ben er zo moe,
Laat ons een weinig rusten.”
„Laat ons een weinig verder gaan;
Aan 'n huizeken zullen wij rusten!”
4. Zij kwamen een weinig verder gegaan
tot aan een boerenschure.
't Is daar waar Heer Jezus geboren werd,
daar sloten noch vensters noch deuren.
5. Het kleine Kind weende, Maria zong.
Gods engels 'uit de tronen,
zij kwamen tezamen nedergedaald:
zij kwamen Maria kronen.

Uit God geboren

Je hebt groot gelijk
als je niet gelooft,
dat Jezus is voortgekomen
uit geestelijk zaad.
Waarom zo moeilijk
als het makkelijk kan!
Jezus zou dus geen trekken
kunnen hebben van Jozef
en alleen hebben geleden
op Maria - of op God.

Was het zaad van de man,
het levenscheppende
lieve zaad van Jozef
niet raszuiver genoeg
om een kind te verwekken,
dat op God gelijkt?
Was de schoot van de vrouw -
als een verzegelde bron
aan spel en lust ontheven -
was Maria alleen genoeg?

En is de lustbeleving
van ouders in gemeenschap
niet een kostbare erfenis:
met God lichamelijk te zijn?
De schepping is met zichzelf
in tweestrijd en worstelt
om de oervijandigheid van
lichaam en geest te overwinnen.
Zou God het pleit beslechten
door het lichaam te weerstaan?

Levensbron en levensader,
in het wollig kruiskruid
van geheimenis verscholen,
terwijl het groot hoefblad
als een rose toorts van licht
in maart, bloeiend aan de oever
van het leven staat.
Maagdenbron waardoor
ontelbaar velen bruidschap
zochten zonder bruidegom.

Toch is het groot verhaal
van goddelijke vruchtbaarheid,
van God die zichzelf
mateloos en onverminderd
uitzaait in de mens,
het ware gebeuren.
Want altijd als geliefden
zich met lichaam en ziel
inleven in elkaar,
schept God het leven.

Heilig is de Geest, ademend
in eindeloos verzuchten.
Uit de vreugde stijgt
een lied omhoog van vrede.
Er moeten herders zijn
en engelen als boden -
wijzen die een ster verstaan,
want wat gebeurt is altijd meer
dan mensen kunnen dromen:
God wordt opnieuw geboren.

Er is geen reden te bedenken
waarom God de natuurlijke orde,
zijn eigen scheppingswijze
zou ontwrichten, onderbreken.
Je hebt gelijk, maar toch:
bij God is alles mogelijk,
God is zijn eigen diep geheim.
Maar zó geboren worden
lijkt nog altijd makkelijker
an opstaan uit de dood!

Het zwangere licht

een wereld in barensnood
aardverschuivingen
cultuurverschuivingen
in de geesten in de kerken
worden oude vormen weggeleefd
en moet een dood geloof wijken

voor God die is gebleven
op weg naar de stal
om nieuw te worden geboren
in harten en handen
en huizen vol hartstocht
in de schoot van de nieuwe aarde

het is mid-winter
gesloten luchten ijzige kou
een wereld-winterslaap
geen groei en bloei
maar mensen schuilen samen
warmte zoekend bij elkaar

ginds achter de sneeuwgrens
zwelt het nieuwe leven
na donkere dagen
een rijzende zon
een nieuwe wereld in wording
de nieuwe mens treedt aan

rassen en kleuren vloeien samen
aarde en ruimte arbeid en loon
als dagelijks voedsel gedeeld
mensen die spelende omgaan
met elkaars lichaam en ziel
niet om te bezitten maar

om leven te geven en ontvangen
lachende mensen zingende mensen
die groeten en binnenlopen achterom
een wereld van mogen en kunnen
waar God wandelt in de tuin
in de koelte van de middag

nog is de wereld in weeën
nieuw leven wordt in pijn gebaard
een nieuwe lente gaat ontwaken
de aarde wordt het paradijs
waarin God wordt geboren
zal het gebeuren vannacht?

Apocalyps

De aarde zal de hemel zijn,
de hemel zijn van aarde.

De zeeën zullen zonnen zijn
en zonnen zijn als zeeën.

De sterren zullen ogen zijn
en ogen zijn als sterren.

De bloemen zullen dieren zijn
en dieren zijn als bloemen.

De dieren zullen mensen zijn
en mensen zijn als dieren.

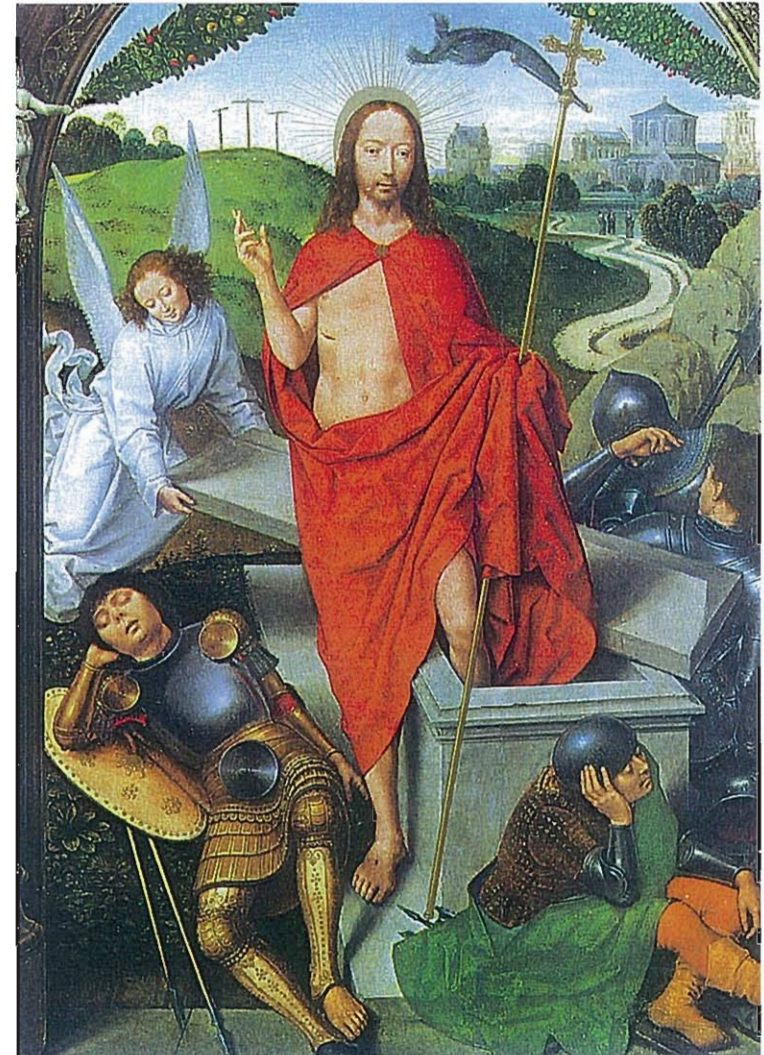
De kinderen zullen engelen zijn
en engelen zijn als kinderen.

De mensen zullen goden zijn
en goden zijn als mensen.

De mannen zullen vrouwen zijn,
de vrouwen zijn als mannen.

De tijden zullen eeuwig zijn,
een eeuwigheid van tijden.

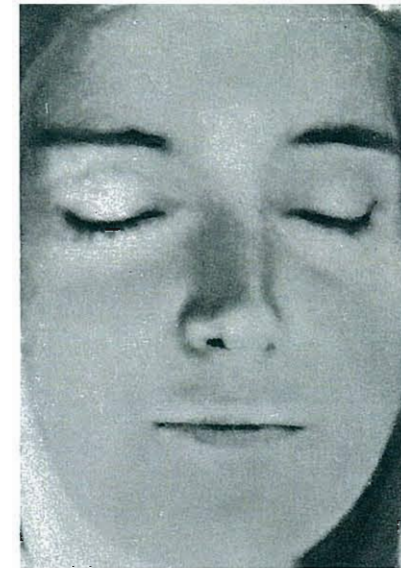
En God zal al in alles zijn
en alles zal zijn in God.

Joshua

Joshua, geboren en getogen
in een revolutionair gezin
waar altijd armoede heerste,
zoon van een verzetsman Jozef,
kind van Mirjam,
een militante zelfbewuste vrouw -
in hem leefde God
zijn god-menselijke geschiedenis
als nooit tevoren.
Sinds die dagen is hij,
die wij Jezus noemen:
bron van licht, kracht,
warmte voor wie in zijn leven
durft te treden.
Maar ook is hij:
bron van bevrijding,
gezamenlijke strijd,
solidariteit.

Rond deze universele mens
nemen mensen elkaar bij de hand
en worden God gewaar.
Rond deze mens als ieder ander,
die zo aan mensen was toegewijd
dat hij zijn leven aan hen verloor.
Die zo god-gevoelig leefde,
dat hij onsterfelijk werd.
En nu tot Geest geworden
blijft doorstralen
tot in onze dagen,
tot in de harten
en geesten van mensen.
Zie: licht wordt mens,
van mens tot mens,
en wordt in lichamen ontstoken.
Eens zal heel de mensheid
God herkennen in hem.

*Ô mon Dieu, vous avez
dépassé mon attente
St. Thérèse St. Jozef, Marie la 1re Jean*

Office Central de Lisieux 469

Ter gedachtenis aan
Thérèse Martin
de heilige Theresia
van Lisieux
Patrones
van de parochie
Lennisheuvel

Samenstelling : Jan Peijnenburg
Threes van Dijck

Eindhoven

26 september 2010

